

“Ret jeres ryg, det er ren ynk”, sagde Vokaldetektiven, og tog endnu et stik i et spil kort mod fem ordmonstre. De sad på en kold bro og spiste guf mens de spillede. Fra en klar himmel faldt en lumsk komet ned mod broen.

Med et grin åbnede Vokaldetektiven sit skrin på klem – ud gled en stor, smuk kuppel med front mod kometen. Kometen faldt ned som et lyn og slog en vældig splint af broen.

Ordmonstrene gav et hyl og hoppede i flok. Fra deres bukser steg en slem lugt af prut...